

Brandforsikkring, og Intet synes naturligere, end at der maa være mange af denne Brandforsikkrings Interessesenter, hvem Lovgivningen tvinger til at være i Interessesentfabet, som ønske at komme ud af dette tvungne Forhold. Naar man tager Erfaringen til Hjælp i en anden Retning, troer jeg ogsaa man vil finde et Beviis for, at det ingenlunde medfører nogen Fare at give Forsikringsvæsenet fri, eller at Forsikringsvæsenet imod Brandfarer udykker sig frit. Det er ikke mange Aar tilbage, da Kjøbte man her for rørlige Eiendomme egentlig kun to Assuranceselskaber, de to Selskaber, der have deres Hovedsæde i Kjøbenhavn, og som vare stiftede under en Slags kongelig Garanti, ved Detroit, nemlig Brandforsikkrings-selskabet for Staden Kjøbenhavn og det almindelige Brandassuranceselskab for Varer og Effecter; men nu bestaaer der udenfor Kjøbenhavn og har i omtrent 20 Aar existeret en Mængde private Brandforsikkringsforeninger for rørlige Eiendomme, uden at tale om, at der udenfor Kjøbenhavn er tegnet mange Forsikringer hos udenlandske Foreninger, men man hører dog ikke, og den ærede Justitsminister vil vist ikke kunne oplyse, at der til Ministeriet er indkommet Klager over, at Forsikringen af Løssøre var fri, eller at Noget har henvendt sig til Ministeriet med Ansøgning om, at der skulde være et stort Brandforsikkrings-selskab for Løssøre over hele Landet, hvis Overbranddirecteur Justitsministeren skulde være. Jeg troer ikke, at der er udtalt saadanne Ansøgninger, jeg troer tværtimod, at man i det Hele taget har befundet sig vel ved Stiftelsen af disse private Brandforsikkrings-selskaber for Løssøre. Det er meget sjældent, at man hører Noget besvære sig over, at han ikke har faaet sin Forsikkring prompte og nøiagtig udbetalt deraf, ihvertmindste uden videre Bøvlighed end den, der møder ham fra de octroierede eller de tidligere privilegerede Forsikkrings-selskaber. Men naar den ærede Minister mener, at der skulde være andre Betæneligheder med Hensyn til at give Forsikringsvæsenet for faste Eiendomme fri, end der er med Hensyn til Frigivelsen af Forsikringsvæsenet for Løssøre, saa maa jeg tilstaae, at jeg nærer et levende Ansøgning om at blive bekendt med disse Modgrunde. Det

kan umulig være saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 7de Valgkreds (C. Petersen) angav, at det skulde være de smaa Besiddere, som skulde blive ullykkelige eller udelukkede fra det store kongelige Brandforsikkrings-selskab; jeg troer netop, at dette ligesom ethvert andet saadant Selskab er bedst tjent med de mindre Besiddere; thi dersom man vil eftersee Risterne over Brandstader, saa vil man nok finde, at en væsentlig Deel af disse og den største Deel af Brandertatninger foranlediges ved de større Eiendomme. Det er ogsaa med Hensyn til Brandforsikkrings-selskabet for Løssøre almindelig erkjendt, at de større Besiddere ere farligere at have som Medinteressenter end de smaa, og jeg seer derfor ikke, hvorledes det skulde gaae til, at man skulde troe, at det skulde være de smaa, de mindre Besiddere eller Fæsterne, som skulde blive udstødte fra den almindelige Brandforsikkringsforening. Hovedsagen for mig ved Fleertallets Forslag er den, at det indeholder et stærkt Forsøg paa at afflasse det kongelige Brandforsikkrings-selskab; det er et praktisk Forslag, som gaaer ud paa, paa en Maade, der ikke kan komme Noget til Skade, at udløse Landbygningers Brandforsikkring fra at være et Statsinstitut, saaledes som det for det Meste har været, skjøndt det ikke nu er det aldeles. Det er derfor, at jeg vil haabe, at Thinget vedtager det Forslag, som Fleertallet har stillet. — Jeg skal blot endnu gjøre nogle Bemærkninger angaaende de Endringsforslag, der ere stillede til Udvalgets Fleertals Forslag af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen). Nogle af disse Forslag billiger jeg, men der er et Par af dem, som jeg ikke troer ere nødvendige. Det første Forslag gaaer ud paa, at ingen Bygning kan blive udslettet af Landbygningernes Brandforsikkring uden Panthavernes Samtykke. Jeg troer, at dette Forslag slet ikke forliges med Hovedtanken i Fleertallets Forslag; thi Hovedtanken maa være den, at naar Landbygningernes Brandforsikkring er ophørt at være en kongelig Brandforsikkringsanstalt, kommer denne Brandforsikkring til at staae i Klasse med de Brandforsikringer, som Justitsministeren anseer for at være tilstrækkelige til Sikkring af Umvundnes